

Sygn. akt V ACz 964/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach, Wydział V Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Iwona Wilk (spr.)

Sędziowie: SA Janusz Kiercz

SO del. Leszek Guza

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2013 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku(...) w B. (Słowacja)

z udziałem (...) Sp. z o.o. w K.

o stwierdzenie wykonalności orzeczenia zagranicznego

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na zarządzenie przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Katowicach

z dnia 25 lipca 2013 r., sygn. akt XIII GCo 119/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt V ACz 964/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący w Sądzie Okręgowym zwrócił wniosek o stwierdzenie wykonalności orzeczenia sądu zagranicznego wskazując, iż nie został on należycie opłacony. Opłata od wniosku jest stała i wynosi 300 zł (art. 24 ust. 1 pkt 2 u.k.s.c.). Składając wniosek o stwierdzenie wykonalności 5 orzeczeń wnioskodawca uiścić winien więc kwotę 1.500 zł, tymczasem wniosek został opłacony jedynie w zakresie kwoty 300 zł. Wnioskodawca był przy tym reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika. Stosownie zatem do art. 130² § 1 k.p.c. wniosek o stwierdzenie wykonalności orzeczenia sądu zagranicznego, jako wniesiony przez fachowego pełnomocnika, podlegający opłacie stałej i nieopłacony prawidłowo, podlegał zwrotowi bez uprzedniego wezwania do uzupełnienia braków fiskalnych.

W zażaleniu na powyższe zarządzenie wnioskodawca wnosił o jego uchylenie. Podniósł, iż w sytuacji, gdy wniosek o stwierdzenie wykonalności kilku orzeczeń sądu zagranicznego zawarty został w jednym piśmie procesowym, podlegać winien jednej opłacie od wniosku, a nie od każdego z orzeczeń. Zaznaczone zostało także, iż orzeczenia, których stwierdzenia wykonalności domaga się skarżący, są ze sobą nierozzerwalnie powiązane co uzasadnia stanowisko, że złożony wniosek podlegać winien jednej opłacie. Podobne zapatrywanie co do wysokości wymaganej w sprawie opłaty zajął Sąd Okręgowy

w Katowicach w zarządzeniu z dnia 21 czerwca 2013 r., gdzie wskazane zostało, iż wniosek o stwierdzenie wykonalności wyroku Sądu Wojewódzkiego w Bratysławie wraz

z korygującymi go postanowieniami podlegać winien jednej opłacie w wysokości 300 zł.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny nie podzielił twierdzeń skarżącego, aby gruncie art. 24 ust. 1 pkt 2 u.k.s.c. uzasadnionym było stanowisko, że wnioski o stwierdzenie wykonalności kilku orzeczeń zawarte w jednym piśmie procesowym podlegają jednej opłacie od pisma, a nie od liczby orzeczeń, których stwierdzenia wykonalności żąda wnioskodawca. Zgodnie

z powyższym przepisem opłatę stałą w kwocie 300 zł pobiera się od wniosku o stwierdzenie wykonalności orzeczenia sądu państwa obcego lub rozstrzygnięcia innego organu państwa obcego albo ugody zawartej przed tym sądem lub organem lub zatwierdzonej przez ten sąd lub organ. Ustawodawca wyraźnie więc wskazuje, że opłacie podlega stwierdzenie wykonalności orzeczenia, a nie kilku orzeczeń. Zwrócić należy również uwagę, iż orzeczenia których stwierdzenia wykonalności dochodzi strona, niekoniecznie muszą być ze sobą powiązane, a wówczas rozpatrzenie wniosku w stosunku do każdego z nich stanowi w istocie samodzielną sprawę. W tym przypadku nie ma więc żadnego uzasadnienia dla twierdzenia, aby część de facto samodzielných wniosków zwolniona była od opłaty tylko przez wzgląd na okoliczność zamieszczenia ich w jednym piśmie procesowym. Podobne zapatrywanie wyrażone zostało również przez Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 22 lutego 2008 r. (sygn. V CZ 142/07) i 4 kwietnia 2008 r. (sygn. I CZ 2/08). Wprawdzie orzeczenia te dotyczyły wysokości opłat należnych w przypadku równoczesnego zaskarżenia kilku uchwał organów korporacyjnych, jednak redakcja przepisów określających wysokość opłat w tego rodzaju sprawach (art. 27, 29 u.k.s.c.) zbieżna z redakcją art. 24 u.k.s.c. oraz w istocie podobieństwo sytuacji do zaistniałej w niniejszej sprawie uzasadniały wniosek, iż uwagi Sądu Najwyższego co do konieczności opłacenia każdego żądania (wniosku) oddzielnie, niezależnie od faktu zamieszczenia ich w jednym piśmie procesowym, zachowują aktualność również na gruncie niniejszego postępowania. Sąd Apelacyjny podzielił więc ocenę Sądu Okręgowego, iż skarżący uiszczyć winien odrębną opłatę od każdego z orzeczeń, których stwierdzenia wykonalności się domaga. W konsekwencji prawidłowo Sąd Okręgowy zwrócił wniosek skarżącego na podstawie art. 130⁽²⁾ § 1 k.p.c. jako, że złożony zostało on przez fachowego pełnomocnika, podlegał opłacie stałej, a mimo to nie został należycie opłacony.

Jednocześnie podkreślić należy, iż wbrew zarzutom zażalenia nie sposób dopatrzeć się niekonsekwencji w poglądach prezentowanych przez Sąd Okręgowy. Jak wynika

z uzasadnienia uprzednio wydanego przez ten Sąd zarządzenia, na które powołuje się skarżący (k. 92), wcześniej złożony przez niego wniosek o stwierdzenie wykonalności dotyczył jedynie jednego orzeczenia, tj. wyroku Sądu Wojewódzkiego w Bratysławie wraz

z korygującymi go postanowieniami, które razem, w ocenie Sądu Apelacyjnego, stanowiły jedno orzeczenie, którego stwierdzenie wykonalności podlegało jednej opłacie w wysokości 300 zł. W niniejszej natomiast sprawie skarżący złożył wniosek o stwierdzenie wykonalności 5 orzeczeń (nota bene do akt nie zostały dołączone odpisy powołanych we wniosku orzeczeń Sąd Najwyższego Republiki Słowackiej z dnia 28 stycznia 2010 r., 28 kwietnia 2011 r. oraz

z dnia 24 maja 2012 r., a z treści wniosku wynika, iż orzeczenia z dnia 19 listopada 2008 r., 28 stycznia 2010 r. oraz z dnia 28 kwietnia 2011 r. zostały uchylone), a każde z nich mimo,

iż wydane zostały w jednej sprawie, stanowiło samodzielne rozstrzygnięcie, którego wykonalność ocenić należało odrębnie chociażby co do zasądzonych nimi, a mogących podlegać egzekucji na terenie Polski kosztów postępowania.

W świetle zatem przedstawionych wyżej uwag zażalenie skarżącego, jako bezzasadne, podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

i art. 13 § 2 k.p.c.

(...)

1. (...)

2. (...)

-.

- (...)

2. (...)